

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

Kodeks Postępowania Dotyczący Bezpieczeństwa Dzieci (Child Safety Code of Conduct) obowiązujący w Archidiecezji Melbourne pomaga stworzyć pozytywne, pełne szacunku i bezpieczne środowisko poprzez ustalenie oczekiwań co do właściwego zachowania duchownych, pracowników i wolontariuszy w ich kontaktach z dziećmi i młodzieżą uczestniczącymi w różnych programach, działaniach i wydarzeniach.

Przedstawiany tutaj Kodeks Postępowania Dotyczący Bezpieczeństwa Dzieci stanowi odzwierciedlenie naszej akceptacji faktu, że każde dziecko czy młoda osoba „posiada wyjątkową wartość, gdyż jest stworzona na obraz i podobieństwo Boga”, i zasługuje na ochronę (Papieska Komisja ds. Ochrony Nieletnich [Pontifical Commission for the Protection of Minors], 2016 r.).

Duchowni, pracownicy i wolontariusze uczestniczący w posłudze lub pracy z dziećmi i młodzieżą w Archidiecezji Katolickiej Melbourne (Catholic Archdiocese of Melbourne - CAM) muszą zrozumieć, że indywidualnie i zbiorowo pełnią doniosłą rolę w procesie zapewnienia dobrostanu i bezpieczeństwa wszystkich dzieci i młodzieży.

Podczas uczestnictwa w działalności parafii, agencji lub jednostek organizacyjnych CAM duchowni, pracownicy i wolontariusze są zawsze zobowiązani do postępowania w sposób, który ma na celu ochronę dzieci i młodzieży przed wykorzystywaniem lub krzywdzeniem.

OCZEKIWANIA

Zasada „Nigdy sam na sam”

Duchowni, pracownicy i wolontariusze powinni unikać sytuacji, w których dochodzi do pozbawionych zewnętrznego nadzoru, odbywających się sam na sam, kontaktów z dziećmi i młodzieżą. Zajęcia i/lub dyskusje z dziećmi i młodzieżą należy prowadzić w zasięgu wzroku innych osób.

Nadzór

Tam, gdzie dzieci i młodzież przebywają bez swoich rodziców lub opiekunów, duchowni, pracownicy i wolontariusze prowadzący programy, zajęcia i imprezy przeznaczone dla młodych osób są odpowiedzialni za aktywny nadzór nad nimi.

Wykorzystywanie/niewłaściwe zachowanie na tle seksualnym

Zabrania się wszelkich form aktywności seksualnej z udziałem dzieci i młodzieży uczestniczących w działalności parafii, agencji lub jednostek organizacyjnych Archidiecezji, lub w ich obecności. Wykorzystywanie seksualne ma miejsce wtedy, gdy jakaś osoba używa władzy, siły lub autorytetu w celu zaangażowania lub narażenia dziecka albo młodej osoby na kontakt z jakąkolwiek formą aktywności seksualnej.

Zachowania seksualne obejmują cały zakres działań, które można zasadnie uznać za aktywności o charakterze seksualnym, w tym między innymi:

- zachowania związane z bezpośrednimi kontaktami z dziećmi, takimi jak stosunek płciowy, całowanie, pieszczoty lub penetracja albo wykorzystywanie dziecka poprzez prostytutkę lub też produkcję materiałów związanych z wykorzystywaniem dzieci (np. pornografia z udziałem dzieci i młodzieży);
- zachowania niezwiązane z bezpośrednimi kontaktami seksualnymi, takie jak: flirtowanie, prowadzenie z dziećmi rozmów o podtekście seksualnym, insynuacje o charakterze seksualnym, nieodpowiednie wiadomości tekstowe (SMS-y), niewłaściwe zdjęcia, nieodpowiednie treści w Internecie lub narażenie dzieci i młodzieży na kontakt z pornografią, albo nagością;

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

- zachowania o charakterze uwodzenia, mające na celu zaangażowanie dzieci lub młodzieży w czynności seksualne (np. faworyzowanie, dawanie prezentów, „potajemny” kontakt z dzieckiem lub młodą osobą, „przepychanki”, rozbudzanie przesadnych uczuć lub nadmierne okazywanie uczuć).

Kontakt fizyczny

Tworzenie bezpiecznego środowiska nie oznacza braku jakiegokolwiek fizycznego kontaktu z dziećmi i młodzieżą. Podczas pracy z dziećmi i młodzieżą może dochodzić do stosownego i nienatrętnego kontaktu fizycznego, np. podczas uprawiania sportu, przytrzymania dziecka w wieku przedszkolnym w trakcie wspólnych zabaw, udzielania pierwszej pomocy lub trzymania się za ręce podczas modlitwy.

Chociaż niemożliwe jest opisanie wszystkich przypadków odpowiedniego i nieodpowiedniego kontaktu fizycznego, następujące zasady mogą pomóc w określeniu kontaktu, który jest odpowiedni.

Duchowni, pracownicy i wolontariusze mogą:

- nawiązywać taki kontakt fizyczny, który nie jest natrętny i który byłby uważany przez rozsądną osobę za odpowiedni do kontekstu (np. „przybicie piątki”, poklepanie po ramieniu, trzymanie małego dziecka za rękę w trakcie przechodzenia przez ulicę, objęcie ramieniem zasmuconej młodej osoby);
- inicjować kontakt w odpowiedzi na potrzeby dziecka lub młodej osoby pojawiające się w ramach dotyczących danej aktywności lub programu (np. pomoc w powstaniu dziecka, które się przewróciło, udzielenie pierwszej pomocy w przypadku zranienia dziecka, pocieszenie dziecka smutnego lub zakłopotanego, pomoc w dopasowaniu sprzętu sportowego za zgodą dziecka).

Duchowni, pracownicy i wolontariusze powinni:

- Wyjaśniać dziecku lub młodej osobie, do jakiego kontaktu fizycznego dojdzie i poprosić o uprzednią zgodę przed nawiązaniem tego kontaktu (np. „Czy mogę położyć rękę na Twoim ramieniu, abyśmy się razem pomodlili?”).
- Uszanować sygnały świadczące o tym, że dziecko lub nastolatek nie czuje się komfortowo w sytuacji kontaktu fizycznego (np. dziecko oddała się lub odwraca wzrok albo wykazuje niepokój).
- Uszanować specyfikę kulturową odnoszącą się do fizycznego kontaktu dorosłych z dziećmi i młodzieżą wywodzącymi się z różnych kultur. Praktyki i normy kulturowe odnoszące się do kontaktu fizycznego znacznie się różnią i wymagają pogłębionego spojrzenia. Na przykład w niektórych kulturach dopuszczalne i przyjęte jest, aby dziecko trzymało osobę dorosłą za rękę, podczas gdy w innych grupach kulturowych kontakt fizyczny z niespokrewnioną osobą dorosłą lub dorosłym innej płci jest niedozwolony.
- Brać pod uwagę możliwości dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami (np. uszanować niezależność młodej osoby niepełnosprawnej, pytając o to, czy potrzebuje i życzy sobie udzielenia mu pomocy).

Duchowni, pracownicy i wolontariusze powinni unikać jakiegokolwiek kontaktu fizycznego:

- z ustami, pachwinami, narządami płciowymi, pośladkami i piersiami w sytuacjach innych niż nagłe przypadki medyczne (np. podczas stosowania defibrylatora czy sztucznego oddychania metodą usta-usta);

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

- który jest inicjowany przez pracownika lub wolontariusza w celu zaspokojenia jego własnych potrzeb (np. wolontariusz, który stale przytula dzieci lub zachęca je do siadania mu na kolanach, ponieważ czuje się samotny);
- który rozsądnemu obserwatorowi może wydawać się kontaktem o charakterze seksualnym;
- mającego na celu skrzywdzenie dziecka lub młodej osoby albo wywołania bólu lub zakłopotania;
- który związany jest z „przepychankami”, zapasami, dzikimi harcami lub łaskotaniem;
- który odbywa się wbrew woli dziecka lub młodej osoby;
- który ma związek z opieką osobistą, w sytuacji, gdy dziecko lub młoda osoba faktycznie nie wymagają pomocy (np. korzystanie z toalety, zakładanie opatrunku, branie prysznica);
- który odbywa się na osobności.

Patrz ARKUSZ **INFORMACYJNY: Kontakt fizyczny** w celu uzyskania dodatkowych informacji na temat sposobów realizowania kontaktów fizycznych z dziećmi i młodzieżą w sposób sprzyjający zachowaniu ich bezpieczeństwa.

Stosowanie, posiadanie lub dostarczanie alkoholu i narkotyków

Duchownym, pracownikom ani wolontariuszom nie wolno:

- spożywać alkoholu ani przyjmować narkotyków przed rozpoczęciem opieki nad dziećmi i młodzieżą lub w jej trakcie;
- znajdować się pod niekorzystnym wpływem przepisanych leków, które mogą ograniczać ich zdolność do opieki nad dziećmi i młodzieżą;
- naruszać prawo dzieci i młodzieży do przebywania w zdrowym środowisku wolnym od dymu tytoniowego (w tym papierosów elektronicznych).

Dostarczanie alkoholu lub narkotyków dzieciom i młodzieży jest działaniem nielegalnym i surowo zabronionym. Patrz punkt „**Podawanie leków**” w odniesieniu do ich podawania dzieciom i młodzieży.

Kierowanie zachowaniem dzieci i młodzieży (dyscyplina)

Dążymy do tego, aby wszystkie dzieci i młodzież miały pozytywne doświadczenia w kontaktach z naszą Archidiecezją.

Stworzenie wytycznych dotyczących współpracy z dziećmi i młodzieżą pomaga, podczas pracy z nimi, w kierowaniu ich zachowaniem, co ma na celu promowanie bezpieczeństwa i dobrostanu wszystkich uczestniczących w tych działaniach osób.

Działania mające na celu korygowanie zachowania młodych osób mogą sporadycznie być konieczne w celu:

- zapewnienia bezpiecznego, budującego środowiska wychowawczego,
- zapewniania bezpieczeństwa i dobrostanu dzieci i młodzieży,
- radzenia sobie z destrukcyjnymi zachowaniami.

Duchowni, pracownicy i wolontariusze są zobowiązani do podejmowania klarownych, pełnych szacunku działań wychowawczych odpowiednich dla wieku i stopnia rozwoju młodych osób. Dziecku bądź

Narkotyki

Substancje definiuje się jako nielegalną (uznaje za narkotyk), jeżeli jest zabroniona przez prawo, np. heroina, kokaina, kwas gamma-hydroksymasłowy (GHB) – tzw. „pigułka gwałtu”, metamfetamina, konopie indyjskie (marihuana).

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

nastolatkowi należy udzielić jasnych wskazówek co do jego zachowania i dać możliwość samodzielnej zmiany tego zachowania na lepsze.

Jeżeli dziecko lub nastolatek nadal zachowuje się w nieodpowiedni sposób, zaleca się kontakt z jego rodzicami lub opiekunami oraz podjęcie z nimi współpracy w celu skłonienia dziecka do poprawy swojego zachowania.

Pod żadnym pozorem nie zezwala się na kary fizyczne (cielesne), ani na żadną formę traktowania, którą można by uznać za poniżającą, okrutną, zastraszającą lub upokarzającą.

Wręczanie upominków i/lub pieniędzy

Dawanie przez osobę dorosłą prezentów konkretnemu dziecku lub młodej osobie może być odczytane jako faworyzowanie lub uwodzenie w celu wykorzystywania seksualnego.

Dopuszcza się wręczanie prezentów (o jednakowej wartości) grupie dzieci i młodzieży uczestniczących w zajęciach prowadzonych przez parafie, agencje lub jednostki organizacyjne CAM (np. czekoladowe jajka dla dzieci uczęszczających na Liturgię dla dzieci (Children's Liturgy) w czasie świąt wielkanocnych).

Uznaje się również, że bezpieczne jest wręczanie, za zgodą bezpośredniego przełożonego, upominków z okazji mieszczących się w ramach działalności parafii, agencji lub jednostki organizacyjnej CAM (np. świętowanie ważnych etapów w życiu dziecka – tzw. „kamieni milowych” czy różnych świąt).

Postępowanie w przypadku prośb o pomoc finansową lub materialną

Udzielanie pomocy finansowej lub materialnej nie powinno być obowiązkiem „osobistym” konkretnego duchownego, pracownika lub wolontariusza CAM. Indywidualne przekazywanie przez nich pieniędzy lub kupowanie upominków może być rozumiane jako zachowanie o charakterze uwodzenia.

Jeżeli dziecko lub młoda osoba wymagają pomocy finansowej lub materialnej, duchowni, pracownicy i wolontariusze powinni omówić tę sprawę z odpowiednimi osobami (lub bezpośrednim przełożonym) w obrębie swojej parafii, agencji lub jednostki organizacyjnej CAM w celu udzielenia przez te podmioty odpowiedniej odpowiedzi na taką prośbę.

Język i ton głosu

W komunikacji z dziećmi i młodzieżą ważne jest używanie odpowiedniego języka i tonu głosu. Dzięki temu można wyrażać aprobatę, wspierać i zachęcać dzieci oraz młodzież, a także budować ich pewność siebie.

Duchowni, pracownicy i wolontariusze CAM mogą celowo lub nieumyślnie używać języka, który jest krzywdzący, zniechęcający, zastraszający, groźący lub upokarzający w stosunku do dzieci i młodzieży. Podobnie ton głosu używany przez dorosłych może mieć wpływ na pewność siebie i poczucie bezpieczeństwa dziecka lub młodej osoby.

Duchowni, pracownicy i wolontariusze powinni:

- Używać języka, który jest nacechowany pozytywnie i angażująco w stosunku do rozmówcy, a unikać języka o charakterze groźącym i zastraszającym.

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

- Używać tonu głosu, który jest odpowiedni do kontekstu. Na przykład wykrzykiwanie słów zachęty podczas zajęć sportowych może być właściwe, a krzyczenie na dziecko, które się spóźniło – nie.
- Unikać dyskryminującego, rasistowskiego lub seksistowskiego języka albo traktowania.
- Unikać obraźliwego, poniżającego lub w inny sposób negatywnego słownictwa, w tym wyzwisk.
- Unikać niewłaściwych komentarzy na temat dziecka lub młodej osoby (np. uwag dotyczących jego wagi, inteligencji, sytuacji rodzinnej czy orientacji seksualnej).
- Unikać języka o charakterze seksualnym, w tym dwuznacznych żartów, dowcipów lub insynuacji.
- Unikać wulgaryzmów (np. przekleństw).

Zdjęcia/filmy z udziałem dzieci i młodzieży

Ważne jest sprawdzenie czy i jakie zdjęcia albo filmy wideo z udziałem dzieci i młodzieży wykonuje się na potrzeby parafii, jednostki organizacyjnej lub agencji CAM. W ramach procesu uzyskiwania zgody na ich wykonanie należy poinformować rodziców lub opiekunów o sposobie planowanego wykorzystywania tych zdjęć lub filmów wideo (np. strona internetowa, tablica ogłoszeń, biuletyn informacyjny) oraz o miejscu prawdopodobnej publikacji.

Podczas robienia zdjęć lub kręcenia filmów wideo duchowni, pracownicy i wolontariusze CAM powinni:

- Zawsze uszanować decyzję rodzica lub opiekuna o odmowie uczestnictwa dziecka lub młodej osoby w sesji fotograficznej/filmowej. Istnieją też ważne i przekonujące przesłanki, dla których nie można udzielić takiego zezwolenia (np. piecza zastępcza, występująca w rodzinie przemoc i/lub kwestie dotyczące ochrony dziecka, które mogą uniemożliwić fotografowanie lub filmowanie dziecka lub młodej osoby, by możliwe było zapewnienie im bezpieczeństwa).
- Umożliwiać w stosownych przypadkach dzieciom i młodzieży wyrażenie zgody na udział w robieniu zdjęć lub nagrywaniu filmu wideo.
- Robić zdjęcia i nagrywać filmy w obecności innych osób (tj. pod nadzorem), nie samemu/samej, czy w tajemnicy.
- Upewnić się, czy dzieci i młodzież są odpowiednio ubrane i upozowane.
- Upewnić się, że treść zdjęcia lub filmu wideo nie jest obraźliwa (np. o charakterze seksualnym, rasistowska, brutalna, zastraszająca).
- Nie przechowywać i nie gromadzić zdjęć ani filmów wideo do użytku osobistego. Na przykład film z zajęć chóru dziecięcego należy pobrać i jak najszybciej zapisać w odpowiedniej pamięci masowej lub dysku komputerowym danej parafii, agencji lub jednostki organizacyjnej CAM, i usunąć to nagranie ze sprzętu prywatnego.

Parafia, agencja lub jednostka organizacyjna są zobowiązane do:

- Wzięcia pod uwagę możliwości stygmatyzacji dziecka lub młodej osoby w wyniku upublicznienia jej wizerunku. Na przykład zamieszczenie zdjęcia dziecka znajdującego się w kłopotliwej sytuacji, które odbiera paczkę żywnościową, może potencjalnie prowadzić do dokuczania mu lub znęcania się nad nim.
- Ograniczenia informacji o tożsamości dziecka w celu uniemożliwienia jego zlokalizowania. Na przykład trzeba rozważyć rezygnację z podawania nazwisk dzieci w podpisach zdjęć.

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

Patrz **ARKUSZ INFORMACYJNY: Zdjęcia i Filmy Wideo z Udziałem Dzieci i Młodzieży** w celu uzyskania dodatkowych informacji na temat ochrony dzieci i młodzieży w trakcie robienia zdjęć i nagrywania filmów wideo, a także ich publikowania.

Korzystanie ze środków komunikacji elektronicznej, w tym mediów społecznościowych

Duchowni, pracownicy i wolontariusze działający w parafiach, agencjach lub jednostkach CAM nie powinni korzystać z żadnych „prywatnych” kanałów komunikacji (np. osobistego konta e-mail, prywatnego konta w mediach społecznościowych) w kontaktach się z dziećmi i młodzieżą CAM w celach związanych z działalnością tych podmiotów.

Powinni oni:

- komunikować się za pomocą sprzętu należącego do parafii, agencji lub jednostki organizacyjnej CAM, jeśli tylko jest on dostępny (np. służbowy telefon komórkowy);
- założyć lub korzystać z istniejących kont e-mailowych parafii, agencji lub jednostki organizacyjnej CAM (np. *nazwaparafii@cam.org.au*);
- wysyłać kopie wiadomości do rodziców i opiekunów (oraz innych odpowiednich osób, np. do koordynatora programu);
- komunikować się bezpośrednio raczej z grupą osób niż z konkretną osobą;
- komunikować się za pośrednictwem określonych stron „grupowych” – utworzonych na platformach mediów społecznościowych (przy jednoczesnym włączeniu do tych grup rodziców i opiekunów dzieci);
- ograniczać komunikację do kwestii związanych bezpośrednio z realizacją danej aktywności lub programu;
- przekazywać informacje związane z tymi działalnościami w uprzejmy i przyjazny sposób, ograniczając jednocześnie treści o charakterze osobistym;
- unikać wszelkiej komunikacji (w tym obejmującej teksty, zdjęcia, filmy wideo, odnośniki do stron internetowych lub żarty), którą rozsądny obserwator mógłby postrzegać jako działania o charakterze seksualnym, uwłaczającym, dyskryminującym, zastraszającym, nielegalnym lub obscenicznym;
- zapisywać i prowadzić rejestr komunikacji;
- dokonać wyraźnego rozróżnienia pomiędzy komunikacją o charakterze prywatnym w przypadku, gdy ma miejsce jakaś istniejąca wcześniej relacja tego typu (np. pokrewieństwo, koleżeństwo), a komunikacją prowadzoną na potrzeby programów, działań lub wydarzeń dotyczących parafii, agencji lub jednostek organizacyjnych CAM.

Nie mogą oni:

- pod żadnym pozorem prosić dziecko lub młodą osobę o zachowanie jakiegokolwiek prowadzonej korespondencji w tajemnicy;
- korzystać z metod i środków komunikacji w celu zorganizowania „potajemnego” kontaktu z dzieckiem lub młodą osobą, wykraczającego poza ramy danego programu lub działania;
- zachęcać dzieci i młodzież do komunikowania się w ramach prywatnych kanałów internetowych (np. poprzez czaty, strony dotyczące gier online lub za pośrednictwem dowolnego innego kanału), które nie zostały autoryzowane przez parafię, agencję lub jednostkę organizacyjną CAM;
- umieszczać w przekazach informacji, które mogłyby być wykorzystane przez inną osobę do zidentyfikowania lub nawiązania kontaktu z dzieckiem lub młodą osobą (np. nie dołączać do e-maila jej numeru telefonu komórkowego).

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.

Kodeks Postępowania Dotyczący Ochrony Dzieci i Młodzieży (Safeguarding Children and Young People Code of Conduct)

Należy zauważyć, że sprawcy wykorzystywania seksualnego dzieci mogą posłużyć się swoją rolą do „zaprzyjaźnienia się” z dziećmi i młodzieżą za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej i ułatwiać sobie w ten sposób nawiązanie kontaktów „poza” strukturami nadzorującym programy, działania lub wydarzenia związane z parafiami, agencjami lub jednostkami organizacyjnymi CAM.

Patrz **ARKUSZ INFORMACYJNY: Środki Komunikacji Elektronicznej, w tym Media Społecznościowe** w celu uzyskania dodatkowych informacji na temat korzystania z takich form porozumiewania się z dziećmi i młodzieżą.

Ujawnianie Zarzutów Karnych lub Wyroków Skazujących

Duchowny, pracownik lub wolontariusz CAM podlegający obowiązkowi uzyskania zezwolenia na pracę z dziećmi (Working with Children Check - WWCC) i/lub przedłożenia danych o karalności / zaświadczenia o niekaralności (Criminal History Record Check) zobowiązany jest niezwłocznie poinformować:

- swoich „przełożonych” np. proboszcza, jeśli jest pracownikiem lub wolontariuszem;
- Wikariusza Generalnego, jeśli jest duchownym;

o oskarżeniach lub skazaniach za przestępstwa związane z jego/jej służbą lub pracą w Archidiecezji.

CATHOLIC ARCHDIOCESE
OF MELBOURNE

Wersja 1: Lipiec 2019 r.,
Wydział Standardów Zawodowych
psu@cam.org.au

Archidiecezja Melbourne przywiązuje dużą wagę do bezpieczeństwa, dobrostanu i godności wszystkich dzieci, młodzieży i podatnych na bycie ofiarami przestępstw dorosłych.